

בש"פ 1297/23 - ליאור מימון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1297/23

לפני: כבוד השופט י' כשר

המבקשת: ליאור מימון

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקשת: בעצמה

בשם המשיבה: עו"ד שאול כהן

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת הדיון בתק"ח 35492-10-22 מבית משפט השלום באילת לבית משפט במחוז תל-אביב.

2. המבקשת טוענת כי היא מתגוררת בתל-אביב-יפו וכי יקשה עליה להגיע לבית המשפט באילת בשל המרחק הרב ממקום מגוריה, וכן בשל הקושי הכרוך, לשיטתה, במציאת ייצוג משפטי בעלות סבירה.

3. כעולה מן הבקשה, הקראת כתב האישום נקבעה ליום 27.2.2023 והמבקשת הודיעה כי בכוונתה לכפור במיוחס לה בכתב האישום.

4. בתגובתה מיום 19.2.2023, הודיעה המשיבה כי היא מתנגדת לבקשה, נוכח הצורך בהעדת עדי התביעה. עוד טוענת המשיבה כי אין בעלויות הייצוג כדי להוות שיקול המצדיק את העברת הדיון.

5. דין הבקשה להידחות.

ככלל, כאשר נאשם מבקש להעביר את מקום הדיון בהליך המנוהל נגדו, תהא הנטייה שלא להיעתר לבקשתו. זאת, מפני שהעברת הדיון כרוכה בהכבדה ניכרת על התביעה ועדיה, בהם גורמי האכיפה (ראו: בש"פ 6395/18 ויין נ' מדינת ישראל (12.9.2018)). לכך קיימים חריגים, בהתקיימן של נסיבות יוצאות דופן וכן כאשר מבקש העברת הדיון מודה באשמה, באופן המייתר שמיעת עדים (ראו: בש"פ 5353/22 דוהאני נ' מדינת ישראל (10.8.2022)). לא אלו נסיבות דנן.

6. בנסיבות ענייננו, חרף אי-הנוחות הכרוכה בניהול ההליך בבית משפט השלום באילת, לא מצאתי טעם להעדיף את נוחותה של המבקשת על פני נוחותם של עדי התביעה, באופן המצדיק סטייה מכללי הסמכות המקומית הרגילים.

סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה ביום, א' באדר התשפ"ג (22.2.2023).

תוקנה היום, ב' באדר התשפ"ג (23.2.2023).

ש ו פ ט